

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಖಾರಿಸುವ ಕುರಿತು ಜಾಗ್ತಿ ಮೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಸಮಾಲೋಚನೆ, ಯೋಗ ಮೂಲಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಿಸುವ ಧ್ಯಯ್ಯ ತುಂಬಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ರಕ್ತಸ್ವಾಪದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸ:

ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ರಕ್ತಸ್ವಾಪದಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ರಕ್ತಸ್ವಾಪವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೋ ಅಥವಾ (ಅಧಿಕವೋ) ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾನದಂಡಗಳಿಲ್ಲ. ಅದರೆ, ಯಿತು ಸ್ವಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಹಿಳೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪು ಪ್ರ್ಯಾಡ್ ಬದಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕವೋ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೋ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಿನಕ್ಕೆ 3-4 ಪ್ರ್ಯಾಡ್ ಬದಲಿಸಿದರೆ ಅಧಿಕ ರಕ್ತಸ್ವಾಪ ಲಕ್ಷಣ, ಕೂಡಲೇ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕು.

ಖಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವಯಸು:

ಬಾಲಕಿಯರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು, 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಯಿತುಮತಿಯಾಗಬಹುದು. 14 ವರ್ಷವಾದರೂ ಯಿತುಮತಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಗಭರ್ಧಾರಣೆ ಅವಕಾಶ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದು. ಮಹಿಳೆಯು

ಅಸ್ಕ್ರೋಜಿನ್ ಮತ್ತು ಸೊಂಯಾಜನ್:

ಮೊನೋಪಾಸ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪೋ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ, ಸಿಟ್ಟಿಸೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏನಾಗಿದೆ ಅನ್ನೋದು ಅವರಗೇ ಗೊತ್ತಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮನೋಪಲ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಇಸ್ಕ್ರೋಜಿನ್ ಕೊರತೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಕ ಹೆಚ್ಚಿಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಳಿಯಬಹುದು, ತಲೆಕೂದಲು ಉದುರುತ್ತಿದೆ. ವಾನೋಪಲ್ಪ ಸಮಯೀಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರು ಕೌಸೆಲಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಮೋನ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದು. ಸೋಯಾಬಿನೋಯಿಕ್ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಇಸ್ಕ್ರೋಜಿನ್ ಲೆಪ್ಲೋ ಅನ್ನ ಕಾಯುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಹಿಳೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊನೋಪಾಸ್ ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ 40ರಿಂದ 45ರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊನೋಪಾಸ್ ಎದುರಿಸಬೇಕಿರುವುದು ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಸಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಏರು ಹೇರಾಗಲಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಕ ಹೆಚ್ಚಿಲಿದೆ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಶಿನ್ತಿಸೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ತಪಾಸಕೆ, ಸ್ಕ್ಯಾನಿಂಗ್ ಗೊಳಿಂಬಟ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದು ಒಳತು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ 50 ದಾಟಿದರೂ ಮುಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹಜ ಸ್ವಾಪವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪವಿದ್ದರೆ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕಂಡು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯ.

30 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದರೆ ಉತ್ತಮ, ಆದರೆ ಇಂದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗದ ಕಾರ್ಯಾಗಳಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಜಿಂನೆರ್ಟನ್ ಸಾಮಾನ್ಯ:

ಹೆನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಸೆರಗು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದರೆ, ನೋವ್, ಕೆರೆತ, ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ತುರ್ತು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಡುವ ಉರಿಮಾತ್ಮಕ, ಮೂತ್ರಾಳಾಳದ ಸೋಂಕು, ಬಂಜಿತನದಂಧ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪತ್ತಿ, ಪತ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ತಪಾಸಕೆಗೊಳಿಸಬಹುದು ಅಗತ್ಯ.

ಯಿತುಸ್ರಾವ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಲ್ಕಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಣ, ಜಾಗ್ತಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು. ಹದಿಹರಿಯದವರಲ್ಲಿ ಗಭರ್ಧಾವಸ್ಯೆ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರೈಥಾವಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ವಾಲಿಸಿದರೆ ಫೋರ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು.

ಮನೆಯ ಆಹಾರವೇ ಶೈಳಿ:

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿ. ತೂಕ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ನಿತ್ಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಉಣಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ, ಉರಿ ಮೂತ್ರವೂ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಣಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಏಳಿಸಿದು, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳಿಯದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೇ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವುದು ಉತ್ತಮ.

ರಾಸಾಯನಿಕದಿಂದ ಪರಿಣಾಮ:

ಒತ್ತಡದ ಬದುಕು ಯಿತುಚಕ್ರದ ಏರುಪೇರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮೆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಕೂಡ ವಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯಾಗಿಲಿದೆ. ಲಿಪ್ಸಿಕ್, ಟಾಲ್ಯುಂ ಪ್ರೈಡರ್, ಸೋಂಕು, ಸ್ವೇಗಳಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕವು ಹೇರ್ಜಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಬಳಸುವರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿದೆ. ಆಹಾರ ಬೆಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಕೇಟನಾಶಕಗಳು ಕೂಡ ಪ್ರರೂಪ ಬಂಜಿತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಟಾಲ್ಯುಂ ಪ್ರೈಡರ್ ಅಂಡಾಶಯದ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ರೋಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿಲಿದೆ.

ಹಿಂದೆಲ್ಲ ನೈಸಿಕವಾಗಿ/ ಸಾವಯವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿದ ಆಹಾರ ಬೆಳಗಳು ಇದ್ದವು. ಕಂಗೆಲ್ಲ ರಾಸಾಯನಿಕ ಮುಕ್ತ ಆಹಾರ ಸಿಗಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಿಗೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ 2030ರ ವೇಳಿಗೆ ಸಹಜ ಗಭರ್ಧಾರಣ ಬದಲು ಐವಿಫ್ ಮೂಲಕವೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆರುವಂತಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈಗಲೇ ಏಳಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನಾವು ನಮ್ಮೆ ಮೊದಲಿನ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಮರಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪ್ರರೂಪರಲ್ಲಿ ಬಂಜಿತನಕ್ಕೆ ಸಿಗರೇಟ್, ಗುಟ್ಟಾ ಸೇವನೆ, ಬಿಗಿಯಾದ ಉಡುಪು ಧರಿಸುವುದು ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ದಂಪತ್ತಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಯಾವುದೇ ಗಭರ್ಧಾರಣ ಸುರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸದೆ, ಒಳಗೆ ಇದ್ದೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ತಪಾಸಕೆಗೊಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ.